

Woorden van Eeuwig Leven

..ongeloof, filosofie, wetenschap & religie...

R. Brinkman © Stg. BTO Yarah, 2012

www.yarah.nl

Uitgave

Gepubliceerd via www.BijbelCollege.nl
R. Brinkman © 2012, Stg. BTO Yarah
Ongewijzigde, niet commerciële overname, toegestaan.

Tot wie zullen wij heengaan?

Joh. 6:68-69

Simon Petrus antwoordde Hem: Here, tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven; en wij hebben geloofd en erkend, dat Gij zijt de Heilige Gods.

Het overkomt mij en anderen, wellicht ook u of jou, met regelmaat dat ik, gewild of ongewild, in discussies over het Christelijk geloof of over de Bijbel betrokken wordt. Hoe moet je daar mee omgaan? Hoe kun je antwoord geven op de (soms zeer harde) verwijten die je naar je hoofd krijgt geslingerd terwijl je niet anders deed dan oprecht Gods Woord laten spreken?

Eén van de principes, het meest belangrijke principe, welke in discussies met mede-gelovigen gehanteerd moet worden is: het *Woord van God is de bron* en de discussie moet daarom op grond van *Bijbelse argumenten gevoerd worden*. Wil men op die grond het gesprek niet voeren dan wordt het bijna onmogelijk een vruchtbaar, geestelijk, gesprek te voeren en het is in die gevallen meestal beter het gesprek te laten voor wat het is.

Steeds vaker overkomt het mij en anderen dat wanneer je vanuit de Bijbel de discussie wil voeren er nare termen en opmerkingen vallen. Verwijten die je leest zijn:

- *Farizeeërs!*
- *Burgerlijk geleuter!*
- *Fundamentalistisch!*
- *Geblaat*
- *bijbel-tennis*
- *middeleeuwse voorstelling van zaken*
- *bekrompen*
- *lees de bijbel met de ogen van nu*
- *zo 'n god kan ik niet liefhebben*

Dit zijn dan nog de “nette” reacties. Andere reacties wil ik hier niet eens weergeven.

Wanneer we als Christenen in een (publieke) discussie betrokken zijn of worden en zo bejegend worden is de verleiding zéker groot om zelf ook op een dergelijke toon te reageren. Dat is echter het laatste wat je moet doen; sterker: je kunt dan beter totaal niet reageren dan op deze zelfde toon te reageren want: dan spreekt de mens, het “vlees”, en niet Gods Geest! Dan is het hele gesprek vruchteloos geworden, zinloos.

Ons antwoord in dergelijke discussies moet dus altijd vanuit Gods Woord zijn. De woorden van Petrus citeren, zoals in dit voorbeeld, is veel beter dan de mens laten spreken. De mens maakt **een eigen voorstelling van zaken**; creëert een '**eigen godsbeeld**' wanneer deze bijvoorbeeld zegt “zo'n god kan ik niet liefhebben”.

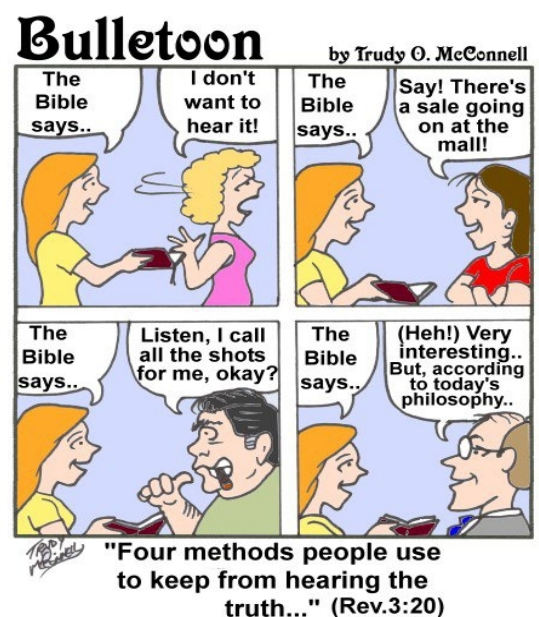
Welke God hebt u lief?

De schrijver van dergelijke woorden bepaalt zelf wel welke god hij liefheeft; en dat is niet de God van de Bijbel maar een eigen “god” die voldoet aan zijn menselijke verlangens en beeld.

Wat we steeds vaker zien, ook in gesprekken met hen die gelovig zijn of claimen dit te zijn, is dat zij daarmee de Bijbel verwerpen. Ze worden soms zelfs vreselijk boos als je de Bijbel wilt openen.

In de discussie probeert men je als gelovige buiten spel te zetten door je te bestempelen als “middeleeuws”, “fundamentalist”, “biblicist” of ergere woorden.

Dat zijn geen werkelijke argumenten maar 'dooddoeners' met maar één doel namelijk: de gesprekspartner de mond snoeren.

Zoals de cartoon laat zien, zijn de reacties meestal in te delen in 4 hoofdcategorieën:

- ik wil het niet horen;
- afleiding c.q. 'mistgordijn' (“Er is uitverkoop!”)
- ik maak het zelf wel uit!
- de hedendaagse opvattingen zeggen ...

Het grootste probleem in gesprekken met gelovigen is toch het feit dat mensen een 'eigen godsbeeld', een 'eigen godsdienst', maken – of; wat we heel vaak zien.. menselijke filosofieën en gedachten, leringen e.d. plaatsen boven de Bijbel.

Een botte afwijzing of afleiding, of zelfs een reactie als “ik maak het zelf wel uit” is duidelijk. Maar de 4e reactie is dé reactie die, zeker in de “Christelijke wereld”, ook binnen de kerken, enorm vaak klinkt; het “Ja, maar, ...” en dan volgt vaak iets wat soms ook best nog goed, religieus of 'geestelijk' klinkt. Of “praktischer”. Of “iedereen doet dat tegenwoordig zo”.

Mensen zijn nu eenmaal meesters in het bedenken van 'redenen', waardoor zij voor zichzelf de Bijbelse normen en waarden of leerstellige opvattingen buiten werking kunnen stellen.

Hoe kan dat? Hoe is het toch mogelijk, dat veel mensen in Nederland en andere westerse landen die zich uitgeven voor Christen woedend, *gewoonweg ziedend*, kunnen worden wanneer we het Woord van God, ook de basis van *hun* geloof zou je denken, openen? Dat zij, in plaats van Gods Woord, liever Nietzsche, Bonhoeffer, Kuitert, allerlei filosofen, enz. citeren en volgen? Dat zij liever hun eigen gedachten volgen; hun definitie van “waar God aan moet voldoen” of “wat God ten diepste betekent”...?

Laten we overigens wel eerlijk zijn, niemand is hier vrij van. En daarom is het voor iedereen belangrijk te weten hoe Gods Woord hierover spreekt!

Calvinisme

In een brochure ¹⁾ van de hand van twee Indiase theologen over het Calvinisme, de leidende godsdienstige opvatting van de afgelopen eeuwen in Nederland, las ik iets interessants over Johannes Calvijn. Zij schrijven:

About The Bible:

He rejected the doctrine of Bible Alone (Sola Scriptura) by repeatedly claiming that it is not Bible that should be the source of theology, but that it is theology that should decide how Bible is to be interpreted. This is Roman Catholic approach, and even today the majority of Calvinists take this stand that instead of deriving one's theology from the Bible, the Bible is to be made subordinate to one's theology.

Authority Of The Bible:

John Calvin found it difficult to establish his erroneous doctrines from the Bible and therefore he repeatedly depended upon the Church Fathers as his authority. He heavily relied upon Augustine instead of the Bible. We find the same tendency among Calvinists today. They often reject the Bible and depend upon the opinion of human writers.

Zoals gezegd, het Calvinisme is in Nederland sinds de Reformatie, en de 'Nadere Reformatie' nagenoeg de enige theologie geweest welke breed werd aangehangen binnen de Protestantse kerken.

Sinds de synode van Dordrecht in 1618-1619 ²⁾ is het 'Calvinisme' namelijk in Nederland de 'geldende opvatting'. Ook in andere Westerse, met name Europese, landen is zij van grote invloed geweest en is dit nog steeds.

Zelfs de Nederlandse grondwet is voor een groot deel op het Calvinistisch gedachtengoed gebaseerd.

1 Calvinism! A Strange Doctrine Among The Brethren Assemblies! Dr. Johnson C. Philip , Dr. Saneesh Cherian

2 <http://nl.wikipedia.org/wiki/Calvinisme>

Maar wat doet, of deed, het Calvinisme? Zoals hierboven geciteerd:

- Ze verwerpt de doctrine van het Sola Scriptura wanneer zij onderwijst dat niet de Bijbel de bron is van de theologie maar dat de Theologie bepalend is voor hoe wij de Bijbel dienen te verstaan;
- Ze verwerpt de autoriteit van de Bijbel doordat zij gefundeerd is op de opvattingen van de “kerkvaders” en daar autoriteit aan toekent welke groter is dan de Bijbel zelf.

De Synode van Dordrecht is hier een schoolvoorbeeld van. De “leerstellige opvattingen” werden “in beton gegoten” en deze leerstukken worden verheven tot de norm; feitelijk kan je de synode vergelijken met de 'concilies' die de RKK hield en houdt. Wat de Synode besloot, is tot waarheid verheven.

Zo heeft dit er toe geleid dat er zelfs is afgeweken bij de Synode van hetgeen Calvijn zelf onderwees:

Van zowel Arminius als Gomarus kan gezegd worden dat zij aangaande de redding (van de hel) andere ideeën hadden dan Calvijn zelf. Toch is de leer van Gomarus, en niet de leer van Calvijn, uiteindelijk wereldwijd erkend als het calvinisme. ³⁾

Het is dus een menselijke, leerstellige, opvatting welke als leidend is vastgelegd en wordt beleden binnen de “kerk van de Reformatie” voor de navolgende honderden jaren tot op de dag van vandaag.

Bijbelvertaling

Tijdens deze synode werd tevens de opdracht verstrekt de Bijbel te vertalen ⁴⁾; niet dat er geen vertalingen, in het Nederlands, beschikbaar waren maar men vond deze niet goed genoeg.

³ Idem 2.

⁴ http://nl.wikipedia.org/wiki/Staten_vertaling

Daarnaast was de Luther-vertaling, die veel in gebruik was, volgens de Synode te veel verbonden aan de theologie van Luther. Waarmee men feitelijk aangaf de ideeën van Luther, die de 'vrije genade' centraal stelde in zijn theologie⁵⁾ te verwerpen, als Synode. Verklaarbaar, want de Synode ging uit van de leer van de **uitverkiezing** van Calvijn – een man die overigens vele tegenstanders op de brandstapel heeft gezet⁶⁾ net zoals de Roomse Inquisitie dat deed voor hem.

De Luthervertaling was op een veel oudere (en minder goede) 'grondtekstverzameling' gebaseerd (de 2e editie van Erasmus, gepubliceerd in 1519⁷⁾, tegenover de verbeterde versies van Beza (1598) en Stephanus (1550, 1551) welke door de Statenvertalers werd gebruikt⁸⁾. Zo ontstond de 'Statenvertaling', de officiële, door de Nederlandse Staten Generaal bekostigde, Bijbelvertaling die een *tegenhanger* moest worden van de Lutherse vertaling (waarvan in de vorm van de van Liesveltvertaling ook een Nederlandse variant beschikbaar was).

Naast het feit dat er dus een -eeuwenlang- algemeen aanvaarde Bijbelvertaling werd gemaakt als gevolg van deze synode, welke tot veel zegen is geweest, werd er door dezelfde synode een deur opengezet voor kritiek op de Bijbel, aanvallen op de autoriteit er van, en werd door deze Synode *de menselijke opvatting over de Bijbel gesteld boven de Bijbel*.

En als we nu kritisch kijken naar de Statenvertaling zien we dat in de grond deze ook al aan menselijke toevoegingen en 'kritiek' onderhevig was; Erasmus, een Rooms-Katholieke *humanist*, had eigenhandig toevoegingen en wijzigingen⁹⁾ gemaakt op de tekst die in geen enkele oorspronkelijke tekst terug te vinden is. Ook niet in de oorspronkelijke teksten waarop zijn “grondtekst-verzameling” is gebaseerd. Hij zelf verklaarde dat zijn verzameling op sommige punten “lukraak bij elkaar gegooid” was.

5 http://nl.wikipedia.org/wiki/Maarten_Luther#Theologische_opvattingen

6 http://nl.wikipedia.org/wiki/Johannes_Calvijn#De_executie_van_Michael_Servet

7 http://nl.wikipedia.org/wiki/Textus_Receptus

8 De Herziene Statenvertaling is op een sterk verbeterde, veel latere, grondtekstverzameling gebaseerd. Dit is nog steeds de “Textus Receptus” verzameling overigens.

9 http://nl.wikipedia.org/wiki/Comma_Johanneum

Latere edities¹⁰) werden uiteraard verbeterd, maar vanaf de 3e editie werd ook het beruchte 'Comma Johanneum' toegevoegd; deze is ook overgenomen in de Statenvertaling (en stond niet in de oudere Luthervertaling).

Desondanks, zoals gezegd, is er veel zegen van deze Bijbelvertaling uitgegaan in die zin dat veel mensen de Weg hebben gevonden tot een zaligmakend geloof. We mogen in dezen stellen dat God Zijn Woord bewaard heeft. Tegenwoordig beschikken we over nog veel betere (grond)teksten en oude vondsten die deze hebben bevestigd waardoor we nu, na 2000 jaar Christendom, dichterbij dan ooit genaderd zijn tot de oorspronkelijk geschreven tekst van de Bijbel.

Verlichting

In de tussentijd echter had een andere beweging het denken van veel mensen besmet: de “verlichting”.

De Verlichting wordt gezien als een van de pijlers van de Westerse beschaving. Ze wijzigde het denken over de politiek, de wetenschap, de economie, de cultuur, de opvoeding en de religie in de Westerse wereld. [...] Religie-kritiek is een pijler van de Verlichting. Het proces van secularisering dringt de religie uit de ethiek en de moraal, de politiek en de wetenschap. De 'wetenschap' neemt gaandeweg de plaats in van "God" als essentie der dingen. ¹¹⁾

De 'verlichte' mens rekent af met de 'Bijbelse' opvattingen; zij rekent alleen nog maar met de menselijke rede en 'wetenschap' en niet met God. Daarom ook dat de 'verlichte' moderne mens een bijna onmogelijke gesprekspartner is wanneer het gaat over geestelijke zaken immers: **zij erkent deze niet**. De zogeheten 'verlichting' is echter niet erg nieuw; de metafysica speelt er een belangrijke rol in, en deze is ook “de grondslag van de wetenschappen”.

10 Er is vanuit de kring van Statenvertaling-liefhebbers veel kritiek op het “tekstkritische apparaat”, maar ook Erasmus en zijn opvolgers maakten al gebruik van 'tekstkritiek', de TR is feitelijk een *schoolvoorbeeld* van 'tekstkritiek'!
http://nl.wikipedia.org/wiki/Tekstkritiek_van_de_Bijbel

11 [http://nl.wikipedia.org/wiki/Verlichting_\(stroming\)](http://nl.wikipedia.org/wiki/Verlichting_(stroming))

De klassieke metafysica is terug te voeren op de Griekse 'wijsgerigen' ¹²). Daarmee komen we dan op de oorspronkelijke spanning die er is tussen Gods Woord en de wereld zoals die er al was in de tijd van Paulus, toen hij schreef aan Timoteüs:

“O Timoteüs, bewaar wat u is toevertrouwd, houd u buiten het bereik van de onheilige, holle klanken en de tegenstellingen der ten onrechte zo genoemde kennis. Sommigen, die woordvoerders daarvan zijn, zijn het spoor des geloofs bijster geraakt.” ^{1 Tim 6:20-21.}

De “kennis”, of “wetenschap”, waarover we hier lezen is “gnosis”¹³) en betreft de “algemene kennis”. De algemene, 'menselijke kennis', het 'weten', in welke vorm dan ook (dus ook het zogeheten 'gnosticisme').

Zowel seculier wetenschappelijk kennen of kennis in religieuze zin (Theologie!) is **niets**, als het niet onderworpen is aan de ware kennis, de kennis die God ons als mensen wil geven.

Wanneer we als mens dus ons éigen weten of kennen – theologie, wetenschap, esoterische kennis, enz- stellen boven de Bijbel en dit als norm hanteren dan is het te verwachten dat wij, zodra de Bijbel opengaat daar tegen in verzet komen.

Dit verzet kan gepaard gaan met scheldpartijen, botte afwijzing, mistgordijnen, menselijke overwegingen of... “wetenschappelijke argumenten” het **blijft** verzet tegen Gods Woord. Een verzet dat vanuit Gods Woord al ons bekend gemaakt is en ons daarom niet moet verbazen.

Woorden van Eeuwig Leven

Petrus zei: “Here, tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven” – dit sprak hij nadat heel veel volgelingen van Jezus besloten Hem te verlaten en als antwoord op de vraag van de Here aan de twaalf discipelen die nog bij Hem zijn 'of zij niet ook Hem zouden verlaten'.

¹² <http://nl.wikipedia.org/wiki/Metafysica>

¹³ <http://classic.net.bible.org/strong.php?id=1108>

Het “Gij hebt” ¹⁴⁾ is hier een vertaling van ^{2192, 4487 “echo rhema”, dat is “woorden {*gesproken door de Levende*} in de hand hebben” of “woorden {*gesproken door de Levende*} bezitten”. Het zijn deze woorden waarnaar Paulus verwijst wanneer hij zegt:}

“Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.” ^{Rom. 10:17}.

Er is maar één Woord van Eeuwig Leven, en dat is het Woord van God – en Petrus en de andere discipelen wisten: Christus was dit Woord van God; niet alleen sprak Hij het, hij bezat het en was het; Joh. 1:14

“En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.”

Ook in de Nieuwtestamentische tijd was er al de 'discussie' tussen de filosofie van die tijd, die nog steeds de basis is van de 'moderne' filosofieën!, en het Woord van God. De wijsgeren in Athene brachten Paulus naar de Areopagus (afb. links) om daar met hem te discussiëren over “de vreemde goden” die hij leerde.

Maar kijk eens goed naar die wijsgeren? Ze waren “wijs”, filosofen. Echter, ze vereerden ook allerlei 'goden' ^{Hand 17:15-34}.

Dat is in deze tijd niet anders; de mensheid claimt wijsheid en wetenschap, kennis, te bezitten. Maar ondertussen eert de mens zijn eigen goden, in de vorm van leraren die hun de weg wijzen zoals de “kerkvaders”, “wetenschappelijke theorieën”, materialisme, geld, UFO's, de lichaamscultuur en allerlei “wereldreligies”.. tot aan *vage* “godheden” (“ik geloof wel dat er iets is”).

¹⁴ <http://classic.net.bible.org/strong.php?id=2192>; <http://classic.net.bible.org/strong.php?id=4487>

Maar boven alles eert de moderne mens het “Eigen Ik” – de mens, die zichzelf tot norm is – zoals dat al in het begin van de werelgeschiedenis het geval was toen Adam en Eva besloten dat zij niet met God hoefden te rekenen en 'net zo verstandig als Hem' wilden worden.

Geen van deze opvattingen, leermeesters of (af)goden hebben wat Christus Jezus bezat en gaf: Woorden van Eeuwig Leven. Zeker de mens zélf niet! De boodschap van Paulus aan de wereld van toen, is de boodschap die nu ook nog steeds geldig is:

“God dan verkondigt, met voorbijzien van de tijden der onwetendheid, heden aan de mensen, dat zij allen overal tot bekering moeten komen; omdat Hij een dag heeft bepaald, waarop Hij de aardbodem rechtvaardig zal oordelen door een man, die Hij aangewezen heeft, waarvan Hij voor allen het bewijs geleverd heeft door Hem uit de doden op te wekken.” Hand 17:30, 31

Wie 'onwetend' is of was, kan- en wordt daar niet op geoordeeld door God. Wie echter wel wetenschap heeft van het Evangelie en het afwijst, op welke manier dan ook, zal op een dag daarop geoordeeld worden.

Want dat Christus het Levende Woord is, bewees Hij door op te staan uit de dood; een in de geschiedenis afdoende gedocumenteerde gebeurtenis. Daarmee heeft Hij het bewijs geleverd God zelf te zijn, en daarom is Hij het die ons mag, kan en zal oordelen.

Geloofd en Erkend

Wanneer een mens met de Boodschap van het Evangelie geconfronteerd wordt en hij geloofd en erkend dat Christus de Heilige Gods is, dan alleen kan die mens gered worden van dit oordeel dat ééns zal komen. Wat de mens er zelf ook tegen in wil brengen; ieder mens is namelijk strafwaardig voor God Rom 3:19 .

De reactie op het Evangelie is daarom altijd een van deze twee: men wijst óf de Boodschap van het Evangelie af – zoals een groot deel van mannen in Athene – óf men gelooft het.

De 'schouders ophalen en weglopen' is *identiek* aan afwijzen. Met mooie woorden een andere draai aan het Evangelie geven is *identiek* aan afwijzen van het Evangelie. Hoe mooi, of lelijk, je het in woorden verpakt. Je wilt zelf, als mens, Dé Norm zijn of stellen en **verwerpt de Goddelijke norm**.

De Heilige Gods

Petrus verklaarde “Gij zijt de Heilige Gods” – dat geloofden en erkenden zij. Wat is die 'Heilige Gods'? Volgens de grondtekst ^{<Strong's 40, 2316 15>} staat hier: 'hagios theos' dat is: “Meest Heilige {van} God”.

Het woord wordt door Paulus bijvoorbeeld ook gebruikt om de Torah, de Wet van Mozes, aan te duiden in Romeinen 7:12. Een '*heiligheid die niet geschonden mocht worden*' en gelijk stond aan de Tempel ¹⁶⁾ waarbij de Here Zijn Lichaam zelfs gelijkstelde aan het “Heilige der Heiligen” (vgl. Joh. 2:19 ^{<strong's 3485>})

Daarmee stelde Petrus de woorden van Christus Jezus op één lijn met de Heilige Wet – waarvan de bewaarplaats het Heilige der Heiligen is. Dezelfde wet waarvan we eerder lazen dat zij elk mens (ver)oordeelt, strafwaardig maakt voor God omdat niemand de wet houdt. Alleen Christus stond gelijk aan deze Heilige Wet, kon de wet houden en volbrengen en daardoor de dood overwinnen – omdat Hij het Heilige Woord Gods, het meest Heilige, gelijk aan de Wet (immers: Gods Woord!) zelf, was.

Daarom ook dat Christus zal terugkeren naar deze aarde en de mens **kan** oordelen; dat Hem het oordeel gegeven is **omdat Hij de Heilige Gods is**. Dan kan de mens vinden dat de Bijbel 'geblaas' is, of een 'middeleeuwse voorstelling van zaken' geeft of zeggen “zo'n God kan ik niet liefhebben”..

15 <http://classic.net.bible.org/strong.php?id=40>

16 <http://classic.net.bible.org/strong.php?id=2411>

De vraag is: kan die stellingname stand houden wanneer Christus verschijnt? Kan God die méns die zo spreekt over het meest Heilige, Zijn Woord, Zijn Zoon, liefhebben?

Er is slechts één weg en een ieder die dit gelooft en erkend is door dit geloof, door deze erkenning van Gods Heilige, voor altijd behouden.

Joh 3:16, 17

Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe. Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld veroordele, maar opdat de wereld door Hem behouden worde.

